

آماده شوید

شناخت خدای ناشناخته

عیسی مسیح به زن سامری فرمود: "شما ... آنچه را که نمی‌دانید می‌پرستید" (یوحنا ۴: ۲۲). و اکثر مردم به خدائی ایمان دارند که او را نمی‌شناسند. این عدم آشنائی با خدای واحد حقیقی، مختص این قرن نیست. در کلام خدا می‌خوانیم وقتی که پولس رسول در شهر آتن بود، مذبحی در تپهٔ مریخ می‌بیند که بر آن نام خدای ناشناخته نوشته شده بود، و به مردمی که این خدای ناشناخته را می‌پرستیدند می‌گوید: "آنچه را شما ناشناخته می‌پرستید، من به شما اعلام می‌نمایم. خدائی که جهان و آنچه در آن است آفرید، چونکه او مالک آسمان و زمین است در هیكل‌های ساخته شده به دستها ساکن نمی‌باشد" (اعمال رسولان ۱۷: ۲۳-۲۴).

برای شناختن این خدائی که برای اکثر مردم ناشناخته است به کتاب مقدس مراجعه می‌کنیم و در اولین آیهٔ آن می‌خوانیم: "در ابتدا، خدا (الوهیم) آسمانها و زمین را آفرید." الوهیم در زبان عبری که زبان اصلی تورات و سایر کتابهای عهد عتیق می‌باشد، کلمه‌ای است مرکب. بعضی از مفسرین که به تثلیث اقدس عقیده ندارند می‌گویند کسی که صاحب مقام و منزلت است وقتی از خود سخن بگوید ضمیر جمع "ما" را بکار می‌برد چنانکه در آیهٔ ۲۶ همان باب، خدا کلمهٔ "ما" را بکار برده است. ولی می‌دانیم که خدا بی‌نیاز است، و اوست که به همه نفس و حیات می‌بخشد و مقام و منزلت عطا می‌کند (اعمال رسولان ۱۷: ۲۵). بنابراین خدا احتیاج ندارد به خود جاه و جلال قائل شود زیرا خود او منبع جاه و جلال است! خدا را شکر که روح القدس در کتاب مقدس علت بکار بردن کلمهٔ "ما" برای خدا را، کاملاً مکشوف فرموده است:

در انجیل می‌خوانیم: "عیسی از جلیل به اردن نزد یحیی آمد تا از او تعمید یابد. اما یحیی او را منع نموده، گفت من احتیاج دارم که از تو تعمید یابم و تو نزد من می‌آئی؟ عیسی در جواب وی گفت: الان بگذار زیرا که ما را همچنین مناسب است تا تمام عدالت را بکمال رسانیم. پس او را وا گذاشت" (متی ۳: ۱۳-۱۵). سپس در صحنهٔ زیبای تعمید، این حقیقت تابناک انجیل یعنی "تثلیث اقدس"، بر همهٔ کسانی که در جستجوی شناخت حقیقت خدا می‌باشند مکشوف می‌شود: پدر، (صدائی از آسمان)، پسر، (در آب) و روح القدس، (به شکل کبوتر).

باز در انجیل می‌خوانیم که خدا پسر خود را "وارث جمیع موجودات قرار داد و بوسیلهٔ او عالم‌ها را آفرید" (عبرانیان ۱: ۲). در اغلب رویدادهای

کتاب مقدس این همکاری مظاهر الوهیت با هم دیده می‌شود. مثلاً در امر نجات انسانها، می‌بینیم که "پدر"، از محبت خود طرح نجات انسانها را از دام هولناک گناه و عواقب شوم آن ریخت. "پسر"، در اثر فیض بی‌کرانش با آمدن به این جهان و مرگ بر صلیب، این طرح را به مرحله اجرا درآورد، و "روح القدس"، ایمانداران به مسیح را تولدی نو در روح عطا می‌فرماید.

درک مفهوم تثلیث اقدس، از محالات است، زیرا ما انسانها محدود هستیم و خدا نامحدود. تثلیث سرّی از اسرار خداوندی می‌باشد که با علم و منطق انسانی هرگز قادر به درک آن نخواهیم بود. خداوند این سر را بوسیله روح القدس بر کسانی که به مسیح ایمان می‌آورند و از او اطاعت می‌کنند مکتشف می‌سازد.

وقتی که در مفهوم عبارت "کثرت در وحدت" یا "سه در یک" فکر می‌کنیم، به یاد فرمان مسیح در آخر باب بیست هشت متی می‌افتیم که می‌فرماید: بروید و تمام ملتها را شاگرد من سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر و روح القدس تعمیم دهید. در این فرمان مسیح می‌بینیم که هر چند عیسی مسیح از سه اقنوم تثلیث یک به یک نام می‌برد ولی در جمع، ضمیر مفرد اسم را به کار برده است. چرا؟ زیرا این سه اقنوم یا مظهر تثلیث، از چنان ماهیتی برخوردارند که می‌توانند با یکدیگر وارد رابطه شخصی شوند و هماهنگی کامل برقرار سازند. در این رابطه، اگر بدقت توجه کنیم مفهوم اسم هر شخص، رل او را در هماهنگی کامل در تثلیث و در ارتباط با انسانها به وضوح آشکار می‌کند:

در مفهوم اسم "پدر" می‌بینیم که طبق کلام خدا او عملاً در کنترل است. او قادر مطلق، دانای مطلق، و در همه جا می‌باشد: "همه چیز از او صادر می‌شود." کلام خدا اغلب او را "خدا" خوانده است. او عیسی مسیح و روح القدس را به دنیا فرستاد. عیسی مسیح در انجیل این حقیقت را چنین فاش می‌سازد: "و اگر من حکم دهم، حکم من راست است، از آنرو که تنها نیستم بلکه من و پدری که مرا فرستاد" (یوحنا ۸: ۱۶). همچنین در جای دیگر می‌فرماید: "لیکن تسلی دهنده یعنی روح القدس که پدر او را به اسم من می‌فرستد، او همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد" (یوحنا ۱۴: ۲۶).

در مفهوم اسم "پسر" می‌دانیم که پسر اغلب شبیه پدر است و در رابطه با مسیح می‌بینیم که او کاملاً شبیه خدای پدر می‌باشد. در انجیل می‌خوانیم: "مسیح چهره دیدنی خدای نادیده است" (کولسیان ۱: ۱۵). و همچنین: "فرزند خدا، منعکس کننده جلال خدا و مظهر دقیق وجود اوست" (عبرانیان ۱: ۳). مسیح در مورد خود می‌فرماید: "اگر مرا می‌شناختید پدر مرا نیز می‌شناختید ... هر که مرا دید پدر را دیده است ... من در پدر هستم و پدر در من است" (یوحنا ۷: ۹-۱۰). در جایی دیگر عیسی مسیح می‌فرماید: "پدر همه چیز را به من سپرده است و هیچ کس جز پدر، پسر را نمی‌شناسد و هیچ کس پدر را نمی‌شناسد بجز پسر و کسانی که پسر بخواهد پدر را به ایشان بشناساند" (متی ۱۱: ۲۷). باز هم در انجیل می‌خوانیم: "کسی هرگز خدا را ندیده است اما آن فرزند یگانه‌ای که در ذات پدر و از همه به او نزدیکتر است او را شناسانیده است" (یوحنا ۱: ۱۸). همچنین، نباید این حقیقت تابناک الهام روح القدس را از یاد برد که می‌فرماید: "زیرا اراده خدا بر این تعلق گرفت که او (پسر) دارای الوهیت کامل باشد" (کولسیان ۱: ۱۹).

در مفهوم اسم "روح القدس" می‌دانیم که او "روح راستی" و "تسلی دهنده" است. در باره او در انجیل می‌خوانیم: "آنچه را که هرگز چشمی ندیده و گوشی نشنیده و به خاطر انسان خطور نکرده است، خدا برای دوستداران خود مهیا نموده است. خدا این همه را بوسیله روح خود از راه الهام به ما آشکار ساخته است زیرا روح القدس همه چیز حتی کنه نیت الهی را کشف می‌کند. کیست که بهتر از روح شخص با باطن او آشنا باشد؟ به همان طریق هیچ کس جز روح خدا با خدا آشنا نیست" (اول قرنتیان ۲: ۹-۱۱).

در خاتمه آنچه مایه دلداری ما می‌باشد این حقیقت است که این خدای واحد هرگز قوم خود را تنها نگذارده و نخواهد گذارد. او در نقش "پدر"، محبت بی‌پایان خود را بر آنان ظاهر ساخته و می‌سازد، در نقش "پسر"، فیض بی‌دریغ خود را به فراوانی به آنان عطا کرده و می‌کند، و در نقش "روح القدس"، آنان را پشتیبانی و هدایت کرده و می‌کند.